

Deemie

bani ⁊ kenui semei ⁊ salmias ⁊ natban ⁊
adaias mechne dabai. ysai. sarai. ecrel
⁊ selemā ⁊ semeria sellū amaria ioseph
De filijs nebui: abibel. matbatbias ca/
beth. cabina. ieddu ⁊ iobel ⁊ banai Om
nes hi acceperant vxores alienigenas. et
fuerūt ex eis mulieres q̄ peperāt filios.

*Explicit liber Esdre primus.
Incipit lib Deemis. Cap. I*

Verba nee
mie filij belchig. Et
factū est i mēse casleu
anno vicesimo. ⁊ ego
erā in susis castro. Et
venit ad me anani vn⁹ de frīb meis. ip
se ⁊ viri iuda. ⁊ interrogāui eos d̄ iudgis
q̄ remāserāt ⁊ superant de captiuitate ⁊
de hierusalē. Et dixerūt m̄: Qui rem ā/
serūt ⁊ derelicti sūt de captiuitate ibi in
p̄uincia. i afflictione magna sunt ⁊ i op/
probrio. ⁊ mur⁹ hierusalē dissipat⁹ ē. et
portē ei⁹ cōbustē sūt igni. Cūq; audis/
sem v̄ba huiusmodi. sedi ⁊ fleui ⁊ luxi
dieb; mult; ⁊ ieiunabā ⁊ orabā ante fa/
ciē dei celi. ⁊ dixi: Quēlo dñe deus celi
fort; magne atq; terribilis. qui custodis
pactū ⁊ mīaz cū his q̄ te diligūt ⁊ custo/
diūt mādata tua. fiat aures tuę auscul/
tātes. ⁊ oculi tui apti vt audias orōnez
hui tui quā ego oro corā te hodie nocte
⁊ die. p̄ filijs israel huius tuis. ⁊ cōfiteor. p̄
peccatis filioꝝ israel q̄b; peccauerūt tibi.
Et ego ⁊ dom⁹ p̄ris mei peccānim⁹. va/
nitate seducti sum⁹. ⁊ nō custodiimus
mādatū tuū ⁊ cerimonias ⁊ iudicia quę
p̄cepisti moysi famulo tuo. Memento
v̄bi qd̄ mādisti moysi hno tuo dicens:
Cū trāsgressi fuerit; ego disp̄dā vos in
p̄p̄os. ⁊ si reuertami ad me ⁊ custodiāq; p̄/
cepta mea ⁊ faciāq; ea etiā si abducti fu/
erit; ad extrema celi. inde p̄gregato vos
⁊ reducā in locū quē elegi vt habitaret
nomen meū ibi. Et ipsi serui tui ⁊ p̄p̄us
tuus q̄s redemisti i fortitudine tua ma-

gna. ⁊ i manu tua valida. Obsecro dñe
lit auris tua attēdes ad orōnez hui tui.
⁊ ad orōnez fuoꝝ moꝝ q̄ volūt timere
nomen tuū ⁊ dirige hūū tuū hodie. ⁊ da
ei misericordiā ante virū hūc. Ego enī
eram p̄ncerna regis.

Actū est autē i mēse nisan. āno
vicesimo artaxerxis regi. ⁊ vi/
nū erat ante euz. Et lenani vi/
nū ⁊ v̄di regi. ⁊ erā q̄si lāquid⁹ ante fa/
ciem ei⁹. Dixitq; m̄ rex: Quare vultus
tuus tristis ē: cū te egrotum nō videaz?
Nō est hoc frustra: s̄ malū nescio qd̄ in
corde tuo est. Et timui valde ac nimis ⁊
dixi regi: Rex in ēternum viue. Quare
nō m̄creat vultus me⁹: qz ciuitas dom⁹
sepulcroꝝ p̄ris mei deserta ē. ⁊ portē ei⁹
cōbustē sūt igni: Et ait mihi rex: p̄pro
q̄ re postulas? Et orāui deuz celi. ⁊ dixi
ad regē: Si videt regi bonū. ⁊ si placet
huus tuus ante faciē tuā vt m̄tas me i
iudēā ad ciuitatē sepulcri patris mei. et
edificabo eam. Dixitq; mihi rex ⁊ regi/
na quę sedebat iuxta euz. Usq; ad qd̄
tempus erit iter tuū. ⁊ qn̄ reuerteris: Et
placuit ante vultū regis. ⁊ misit me. Et
constitui ei tempus. ⁊ dixi regi: Si regi
videt bonū. eplas det mihi ad duces re/
gionis trans flumē vt traducant me do/
nec veniā in iudēā. ⁊ epistolā ad asaph
custodē salt⁹ regis. vt det mihi ligna vt
tegere possim portas templi turres dom⁹
⁊ muros ciuitatis. ⁊ domū quā igressus
fui. Et dedit mihi rex: iuxta manum
dei mei bonam mecum. Et veni ad du/
ces regionis trans flumē. ⁊ dedit eis epi/
stolas regis. Misit autē rex meū p̄n/
cipes militum ⁊ equites. Et audierunt
sanaballath hozonites. et tobias huus
amanites. ⁊ contristati sunt afflictione
magna qz venisset homo q̄ querebat p̄/
speritatem filioꝝ israel. Et veni hie/
rusalem. et eram ibi tribus diebus. Et
surrexi nocte ego ⁊ viri pauci mecum. ⁊
non indicāui cuiq; quid domin⁹ dedit/
set i corde meo vt facerē in hierusalē. et
iumentū nō erat meū nisi aīa cui sedebā